

kdyby kupiteli jeho zaplacením za vyšší cenu než sjednanou mělo se dostat zboží, čímž by mu vzešlo z přijetí jeho značné nebezpečí (Staub-Pisko II. díl, § 16 k čl. 347). Nebylo zjištěno, že kupní cena byla sjednána v nových rakouských korunách. Neporušila tedy žalobkyně jednostranně domnělou podmínku o ceně v rakouské měně, a nedopadá na tento případ zejména dovolávané rozhodnutí čís. 6433 sb. n. s. V souzeném případě měna kupní ceny uvedená ve faktuře tvořila podstatnou část smlouvy dle § 1053 obč. zák. Žalovaný pokládal tuto měnu za omyl a bránil se proti tomu, z důvodu, »že by mu svěstojná cena vyšla příliš vysoko, a že by zboží bylo neprodejně«, jak praví v dopise ze dne 6. května 1919, přece však nevyvodil z toho důsledky, ač žalobkyně trvala na uvedené měně, a nedal zboží k dispozici, nýbrž je spotřeboval. Když za těchto okolností dovedl odvolací soud, že se žalovaný dle § 863 obč. zák. podrobil dodatečně podmínce o měně, neposoudil věc nesprávně, poněvadž nelze důvodně pochybovati, že by nebyl žalovaný dále mlčel a zboží si podržel, kdyby nebyl souhlasil s touto podmínkou. Jinak také nebylo by lze předpokládati, že na straně žalovaného byla dodržena zásada poctivosti v obchodování.

Čís. 12887.

Otázka nemožnosti plnění vzhledem k devisovým předpisům nemá význam pro výrok rozsudku, odsuzujícího k placení, nýbrž má význam jen při plnění, pokud se týče při způsobu výkonu rozsudku.

(Rozh. ze dne 6. října 1933, Rv I 1564/33.)

K žalobě říšskoněmecké firmy byl vydán směnečný platební příkaz proti tuzemské firmě. Žalovaná firma namítla v námitkách mimo jiné nemožnost zaplacení směnečné pohledávky vzhledem k devisovým předpisům. Směnečný platební příkaz byl ponechán v platnosti s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c .

Nejvyšší soud uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e c h :

Ani výtky nesprávného posouzení námítky nemožnosti plnění není opodstatněna. Otázka ta nemá význam pro výrok rozsudku, odsuzující dovolatelku k placení, má jen s hlediska devisových předpisů význam až při plnění, pokud se týče při způsobu výkonu rozsudku.

Čís. 12888.

Dědic, jenž se, podav při projednávání pozůstalosti dědickou přihláškou, vzdálil, takže byla projednána pozůstalost bez něho, jen za účasti ostatních dědiců, nemůže žádati za nové projednání pozůstalosti jen proto, aby v něm mohl podati své návrhy.

(Rozh. ze dne 6. října 1933, R II 348/33.)